

कङ्कतिका (von कङ्कत) f. *Kamm* AK. 2, 6, 3, 41. Verz. d. B. H. No. 483. 486.

कङ्कतीय (wie eben) m. pl. N. pr. eines Geschlechts ÇAT. Br. 9, 4, 4, 17.

कङ्कतुण्ड (कङ्क + तुण्ड) m. N. pr. eines Rakshas R. 6, 84, 13.

कङ्कत्रोट (कङ्क + त्रोट) m. ein best. Fisch, *Esox Kankila* (vulg. कौ-विला), TRIK. 1, 2, 17. HĀR. 190. Auch कङ्कत्रोटि ĠAṬĀDH. im ÇKDR.

1. कङ्कपत्र (कङ्क + पत्र) n. *Feder vom Reiher* (am Pfeile): (शराः) कङ्कपत्रप्रतिष्कन्नाः R. 4, 7, 22. (सायकपुङ्खे) प्रकर्तुर्नवप्रभाभूपितकङ्कपत्रे RAGH. 2, 31.

2. कङ्कपत्र (wie eben) adj. mit *Reiherfedern versehen* (ein Pfeil), m. ein mit *Reiherfedern versehener Pfeil* H. 778. HALĀS. im ÇKDR. MBH. 4, 1845. 14, 2268. R. 6, 28, 4.

कङ्कपत्रिन् (von 1. कङ्कपत्र) dass. MBH. 4, 1804. 1909. 14, 853. R. 3, 31, 17. 4, 61, 55.

कङ्कपर्वन् (कङ्क + पर्व) m. N. einer Schlange AV. 7, 56, 1.

कङ्कमाला (कङ्क + माला) f. ein best. musik. Instrument (करतालीवाद्य) ÇABDAR. im ÇKDR. *beating time by clapping the hands* WILS.

कङ्कमुख (कङ्क + मुख) 1) adj. *Reiherschnabelförmig*: पत्न सुÇR. 1, 24, 7. 26, 5. वाणांस्वाककङ्कमुखान् R. 6, 79, 69. — 2) m. *Zange, Pincette* H. 909. निर्वर्तते साधवगारुणे च शल्यं प्रगृह्याद्भरते च यस्मात् । पत्नेष्वतः कङ्कमुखं प्रधानं स्थानेषु सर्वेष्विकारि चैव ॥ सुÇR. im ÇKDR. Angeführt als Beleg für das n., während das Wort auch als adj. mit Ergänzung von पत्न gefasst werden kann.

कङ्कर 1) adj. *schlecht* (कुत्सित). — 2) n. *Buttermilch mit Wasser gemischt* (s. तक्र) H. an. 3, 530. — 3) eine best. grosse Zahl (= 100 Nijuta) YJURV. 129. 181. 183. 185. LALIT. 140. Lot. de la b. l. 422. — Vgl. कच्चर, कटुर, कटूर, कदर, कदर.

कङ्कराल m. N. einer Pflanze, *Alangium hexapetalum* (निकोचक), ÇABDAR. im ÇKDR. auch = कौकराल (लता) vulg. ÇKDR.

कङ्कलोड्य n. = मङ्कलोड्य in einer Handschr. des RĀĠAN. ÇKDR.

कङ्कशत्रु (कङ्क + शत्रु) m. N. einer Pflanze, *Desmodium gangeticum* DC., ÇABDAR. im ÇKDR.

कङ्कशाय (कङ्क + शाय) m. *Hund* (wie ein Reiher schlafend) ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. कन्तशाय.

कङ्काल *Gerippe*, m. AK. 2, 6, 2, 20. n. H. 628. अस्थिकङ्कालसंकोर्षा भूर्वभूव SUND. 2, 24. कङ्कालमुपल Bez. einer zauberhaften Waffe R. 1, 29, 13. VĪÇV. 6, 11. कङ्कालमालिन् mit einem Kranz von Knochen geschmückt, ein Bein. ÇIVA'S ÇABDAR. im ÇKDR.

कङ्कालय oder कल्कालय N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 964.

कङ्क m. 1) = कङ्कु DVIRŪPAK. im ÇKDR. — 2) N. pr. ein Sohn Ugrasena's und Bruder Kaṁsa's BĀĠG. P. im ÇKDR. Scheint v. l. für शङ्कु (vgl. BĀĠG. P. 9, 24, 23) zu sein.

कङ्कुष्ठ m. eine (in der Medicin gebrauchte) best. Erdart (sowohl von der Farbe des Goldes als auch der des Silbers) RĀĠAN. im ÇKDR. सुÇR. 1, 103, 16. — Vgl. कालकुष्ठ.

कङ्कप AV. 9, 8, 2: कर्षाभ्यां ते कङ्कपेभ्यः कर्षप्रूलं विसत्यकम् (निर्मन्त्रयामिहे).

कङ्कर m. eine Art Krähe TRIK. 2, 5, 24. — Vgl. कङ्क.

कङ्कल m. N. eines Baumes, *Jonesia Asoka* (अशोक) ROXB., ÇABDAR. im ÇKDR. कङ्कलि TRIK. 2, 4, 18. 3, 3, 405. H. 1135. कङ्काल BHARTṚ. Suppl. 8 (v. l. शाखोट).

कङ्क n. *Genuss* ÇABDAR. im ÇKDR. Zwei Wörter (क und ख) für eines genommen; vgl. KĀND. UP. 4, 10, 5 unter 3. क.

कङ्कु f. *Fennich, Panicum italicum* L., AK. 2, 9, 20. H. 1176. अर्या हि यवशब्दादीर्घप्रकविशेषं प्रतिपत्तिं स्नेच्छास्तु कङ्कुम् die Ārja erkennen im Worte यव eine Getraideart mit langen Grannen, die Mlekḥha dagegen die कङ्कु Sch. zu NĀĠA - S. 2, 56. Anders KUHN in Ind. St. 1, 355, N. und LIA. 1, 814, N. 2. Auch कङ्कु AK., Sch. कङ्कुका सुÇR. 1, 134, 2. कङ्कु 2, 175, 4. — Vgl. प्रियङ्गु.

कङ्कुनी f. dass. H. 1176. RĀĠAN. im ÇKDR.

कङ्कुनीपत्रा (von क^० + पत्र) f. N. eines Grases (पाणान्धा) RĀĠAN. im ÇKDR.

कङ्कुल m. *Hand* ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. मङ्गुलि Finger.

कच्, कँचते binden DHĀTUP. 6, 8; glänzen; कँचति schreien VOP. bei WEST. — Vgl. कच्च.

— या umbinden, befestigen: तत्रं चाचकचे BHATT. 14, 94.

— वि caus. s. विकच्य.

कच 1) m. a) *Haupthaar* AK. 2, 6, 2, 46. 3, 4, 25, 166. TRIK. 3, 3, 75. 349. H. 567. 570. 571. 63. an. 2, 56. MED. k. 1. कचेषु च निगृह्यतान् MBH. 1, 4982. कचग्रह 3, 581. RAGH. 10, 48. 19, 31. ÇUK. 43, 12. 45, 4. कचानां चयः BHARTṚ. 1, 5. कचसंचय PĀNĀT. 1, 203. संचयताः कचाः AK. 2, 6, 2, 48. लग्नकच 3, 4, 9, 40. — सुÇR. 2, 14, 3. BĀĠG. P. 1, 8, 5. 8, 7, 17. — b) *Narbe* TRIK. 3, 3, 75. H. an. MED. — c) *Band* H. an. MED. — d) *Wolke* ÇABDAR. im ÇKDR. — e) N. pr. eines Sohnes von Bṛhaspati TRIK. H. an. MED. HĀR. 260. MBH. 1, 3193. 3199. 13, 1765. RĀĠAN. 2, 96. BĀĠG. P. 9, 18, 22. — 2) f. कचा a) *Elephantenweibchen* TRIK. H. an. MED. — b) *Glanz, Schönheit* ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. म्रकच, उत्कच, ऊर्ध्वकच, विकच. कचङ्गन n. *Markt* TRIK. 2, 1, 20. — Vgl. कराङ्गण, म्रङ्गण und म्रङ्गन. कचङ्गल n. 1) *Meer* TRIK. 1, 2, 9. — 2) N. pr. einer Gegend AVAD. ÇAT. 78.

कँचय n. *Gemüseblatt* (शाकपत्र) UN. 3, 144. *Gras; Blatt* UNḌIK. im ÇKDR.

कचपत्त (कच + पत्त) und कचपाश (कच + पाश) m. *starkes Haar* AK. 2, 6, 2, 49.

कचमाल (कच + माला) m. *Rauch* HĀR. 109. WILS. fasst कच hier in der Bed. von *Wolke* auf, eben so gut könnte man an einen Vergleich mit den *Haaren* (nur diese Bed. belegbar) denken. Vielleicht nur eine fehlerhafte Variante für खतमाल.

कचरिपुफला (कच - रिपु + फल) f. N. eines Baumes (s. शमी) RĀĠAN. im ÇKDR.

कचकस्त (कच + कस्त) m. *starkes Haar* AK. 2, 6, 2, 49.

कचार्कचि (von कच + कच) adv. *Haar gegen Haar, wobei man sich gegenseitig an die Haare packt* P. 5, 4, 127, Sch. — Vgl. केशकिशि.

कचाकु 1) adj. a) *bösartig* (डुःशील). — b) *dem schwer beizukommen ist* (डुरार्ध). — 2) m. *Schlange* MED. k. 60.

कचाटुर m. eine Art Wasserhuhn (s. दात्यूक) TRIK. 2, 5, 21.